

faa oprettet et samlet Statspoliti — ikke for at de kommunale Udgifter skulde væltes over paa Statskassen, men fordi man ansaa Politiets Opgave i sin Helhed som en Statsopgave. Ogsaa i Politikommissionen af 1916, der var den egentlige Fader til Lovforslaget om Politiets Ordning, var denne Opfattelse kommet frem. Naar man imidlertid bibeholdt den hidtilværende Ordning med en Deling af Politiet i et kommunalt Ordenspoliti og et statslig kriminalt Politi og videreførte den ogsaa efter Retsreformen, var Hovedargumentet nærmest, at man ikke ansaa det for formaalstjenligt paa et Tidspunkt, da Retsreformen skulde træde i Kraft nogle Maanederefter, at foranledige en fuldstændig Omorganisation af hele Politiet. Man indskrænkede sig derfor til at indføje Bestemmelsen om en Revision af Loven inden Udgangen af 1921, og det er denne Revision, vi i Dag skal tage Stilling til.

Ved Sønderjyllands Genforening med Danmark har man senere forsøgt en Ordning af Politiet paa det Grundlag, at ogsaa det kommunale Politi kom til at sortere under Chefen for Statspolitiet, saa at Kommunen deltager i Udgifterne til dette Politi, men som den højtærede Justitsminister fremhævede ved Lovforslagets Fremsættelse — og det samme gælder de efterfølgende Lovforslag paa Dagsordenen —, har den korte Tid, som er forløbet, siden disse Love traadte i Kraft, neppe været tilstrækkelig til, at man har kunnet samle Erfaringer med Hensyn til, hvilke Former der burde foretrækkes. Jeg kan fuldt ud slutte mig hertil og mener, at man uden at tage Stilling til Lovens Indhold kan anbefale, at Revisionen udskydes de af Justitsministeren foreslaaede 5 Aar. Jeg vil tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Fremme i dette høje Ting.

Jørgen Møller: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de tre foreliggende Lovforslag. Som den sidste ærede Taler fremhævede, er der i de sønderjydske Landsdele, som ogsaa den højtærede Justitsminister udtalte forleden, særlige Forhold, der kræver, at Politiet dernede har faaet den Skikkelse, det nu har, og som maaske ogsaa kræver en lidt større Styrke end i det øvrige Land. Ser man paa Forholdet i Købstæderne, kan jeg sige, at vi i Grunden ikke har en større Styrke nu end i tidligere Tid. Hvad der er os paafaldende, er Politimestrenes store Kontorhold; det tyder

jo paa, at der nu er et stort Arbejde at gøre for Politiet dels i Samarbejde med de kommunale Myndigheder, dels paa andre Omraader, og som Forholdene er for Øjeblikket, og saa længe der endnu er Tale om en Overgangstid, kan jeg ogsaa give dette min Tilslutning.

Med Hensyn til Udgifterne er det lykkedes for Kommunerne dernede at opnaa en tilfredsstillende Ordning, idet man fik Taksterne sat lidt ned, lidt længere ned, end man i Grunden havde foreslaaet til at begynde med. Man er altsaa i alt Fald foreløbig tilfreds med den Ordning, som er truffet paa dette Omraade. Der er imidlertid en anden Ting, som man ikke er helt tilfreds med, hvis jeg maa omtale det her, nemlig Overtagelsen af Retslokalerne dernede. De er købt af de tyske Myndigheder til en forholdsvis høj, man siger en alt for høj Pris, og det er nu paalagt Myndighederne at forrente denne Købesum med 6 pCt., det vil sige, at Staten beholder dem som sin Ejendom, men at Kommunerne skal forrente Købesummen. Jeg vil imidlertid haabe, det maa lykkes ogsaa paa dette Omraade at faa en Ordning, som virker tilfredsstillende.

I øvrigt skal jeg anbefale de tre foreliggende Lovforslag.

Godskesen: Naar der i Bemærkningerne til det første Lovforslag staar, at der endnu ikke er indvundet tilstrækkelig Erfaring til, at man kan tage Bestemmelse om en Revision af Loven af 30. Juni 1919, gaar jeg ud fra, det er rigtigt — det forekommer mig i alt Fald at være overordentlig rimeligt. Jeg vil derfor kunne anbefale det første Lovforslag til Vedtagelse, og er man først paa det rene med, at man vil gaa dertil, følger dermed naturligt Vedtagelsen af de to andre Lovforslag. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale alle tre Lovforslag til en velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de tre Lovforslags Fremme. Jeg er ikke helt vis paa, at det er nødvendigt at vente saa længe som til 1926, inden der træffes en endelig Ordning, hvorefter de sønderjydske Forhold skal være som i det øvrige Land; jeg vilde foretrække et kortere Tidsrum, saa at man kunde naa til, at der ikke er mere Politi dernede end andetsteds i Landet. Jeg tænker, at det ikke i Længden vil blive nødvendigt at have mere Politi i